

DECIZIA nr. 165 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice, prin adresa nr. .../2012, asupra contestației formulate de **SC X SRL – CUI ...**, cu sediul în ..., județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .../2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice, obiectul contestației fiind suma de **xxx lei**, reprezentând accesorii aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Administrația Finanțelor Publice, înregistrată sub nr. .../2012, solicită anularea deciziei de impunere contestate, invocând următoarele motive:

În data de 20.02.2011 prin transmitere electronică s-a depus decontul TVA pe luna ianuarie 2011, primirea fiind confirmată.

În data de 25.02.2011 cu chitanța nr. .../25.02.2011 s-a achitat obligația de plată TVA în sumă de x.xxx lei.

În luna noiembrie 2011 la verificarea dosarului fiscal pentru CUI ... s-a constatat că decontul TVA depus pe luna ianuarie 2011 nu figurează în evidențele ANAF, ca urmare fișierul în cauză s-a retransmis cu data de 21.11.2011.

Față de cele arătate mai sus contribuabilul consideră că stabilirea accesoriilor a fost nelegală, iar temeiurile de drept invocate de organul fiscal neavând legătură cu obligația fiscală declarată de x.xxx lei, în condițiile în care această a fost achitată în termen cu chitanța nr. .../25.02.2011.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .../12.01.2010, Administrația Finanțelor Publice, a calculat accesorii în temeiul art. 88, lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată, în sumă totală de xxx lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

Documentul prin care s-a individualizat suma de plată de x.xxx lei (parțial x.xxx lei) fiind Declarația 300 nr. ... din data de 21.11.2011, perioada de întârziere fiind 25.02.2011 – 21.10.2011.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele fiscale, se reține:

Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra legalității accesoriiilor calculate pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată în sarcina SC X SRL prin decizia de calcul accesorii contestată, în condițiile în care societatea contestatara demonstrează, că TVA de plată a fost achitată în termen.

În fapt, SC X SRL a depus decontul de TVA pe luna ianuarie 2011 prin transmitere electronică, obținând un număr în data de 20.02.2011, dar decontul nu a fost validat. Suma de x.xxx lei TVA de plată declarată a fost achitată cu chitanța nr. .../25.02.2011, adică în termen.

În urma verificării evidenței fiscale s-a constatat lipsa decontului pe luna ianuarie 2011, motiv pentru care s-a mai depus un nou decont, înregistrat sub nr. ... din data de 21.11.2011.

Având în vedere, că decontul a fost validat numai la data de 21.11.2011, suma de x.xxx lei TVA achitată cu chitanța nr. .../25.02.2011 a fost distribuită din contul unic, electronic prin programul informatic SACF și a intrat în stingerea obligațiilor fiscale declarate ulterior datei de 25.02.2011, astfel stingerea efectivă a sumei de x.xxx lei s-a realizat după data redeunerii decontului TVA pe luna inuarie 2011.

În drept, cu privire la dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere, art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

În cazul de speță sunt aplicabile și prevederile art. 120 alin.3 potrivit cărora:

„(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Din textele de lege sus menționate se reține, că dobânziile și penalități de întârziere sunt datorate dacă obligațiile de plată au fost achitate după termenul de scadență, iar în cazul corectării sau modificării declarațiilor fiscale se datorează dobânzi numai în cazul în care în urma corectării se constată sume de plătit față de cele declarate inițial.

Din susținerile contestatoarei și din documentele aflate în dosarul cauzei (fișele analitice și sintetice) se rezultă, că obligațiile de plată datorate pe perioada pe care au fost calculate dobânziile și penalități de întârziere au fost achitate la termenele de scadență. S-a analizat deconturile lunare de TVA aferente perioadei ianuarie – septembrie 2011 și s-a constatat că TVA de plată a fost achitată în fiecare lună la termenul de scadență.

S-a mai constatat că în urma retransmiterii decontului pe luna ianuarie 2011 nu s-a rezultat sume de plată față de cele declarate inițial.

Având în vedere cele reținute în cuprinsul prezentei decizii se constată că societatea contestată nu datorează accesoriile calculate, generarea accesoriilor de un program informatic nu poate fi un motiv pentru stabilirea accesoriilor pentru neplata în termen a unor obligații fiscale, în condițiile în care acestea au fost achitate la termenul de scadență. Erorile sau rectificările de declarare nu pot fi sancționate cu calcularea accesoriilor, în condițiile în care în urma acestora nu rezultă sume de plătit față de cele declarate inițial.

Ca urmare, **se va admite contestația**, se va anula Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .../2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice, **pentru suma de xxx lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 119, art. 120, art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Admiterea contestației și anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .../2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice, **pentru suma de xxx lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,